

Izhaja vsak četrtrek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša: a celo leto 4 krone, za pol leta 2 krone. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Delavstvo in delavska ideja.

(Govoril na slavnostnem zborovanju tretjega slov. katol. shoda Jož. Gostinčar.)

Častiti zborovalci!

Govoriti mi je danes na tem mestu o katoliški ideji in delavstvu.

Zdi se mi, da nam je treba pred vsem vedeti, v čem se pravzaprav znači katoliška ideja in kaj ima ta ideja opraviti z delavskim stanom.

Katoliška ideja je izražena po mojem mnenju kratko v izreku: „Ljubi svojega Boga čez vse in svojega bližnjega, kakor samega sebe!“ V tem imenu je krščanstvo delalo prav iz početka in vse, karkoli se je v krščanstvu storilo za ljudstvo, storilo se je v tem imenu in kar smo na katoliškem shodu vkrepali, vkrepali smo v tem imenu.

Ako ljubimo svojega bližnjega, kakor sami sebe, moramo dati svojemu bližnjemu to, kar imamo sami radi in moramo skušati, da se ne zgodi bližnjemu kaj takega, kar bi mi ne hoteli, da se nam zgodi. Če bi to načelo vladalo v naši družbi, imeli bi na zemlji takorekoč nebesa. Ker pa se je to načelo pozabilo, postala je človeška družba bolna, nastalo je nebroj bolnikov in ti so bili ljudje delavskega stanu, ljudje, ki so bili izpostavljeni neusmiljenosti do bližnjega, ljudje, ki izvršujejo svojo dolžnost napram družbi, napram vsemu, kar vidimo na svetu, ki so ustvarili blagostanje, ki delajo, se trudijo in mučijo, zato pa imajo to, da stradajo in da prebivajo po zadublih luknjah. To pa prihaja od tod, ker danes ni več toliko ljubezni do bližnjega, kakor treba in ker se ta krščanska ljubezen do bližnjega ne vpoštevava v našem javnem življenju. Delavstvo ima pač že iz tega razloga pravico in dolžnost, da se prikloni krščanski organizaciji, ker ima ravno v krščanstvu, ki oznanjuje ljubezen do bližnjega obrambeno moč, namreč obrambeno moč v srcih, ne v zakonih. Lahko se reče zakonitim potom: „To se mora v prid temu stanu narediti

tako, to tako“; toda vsaka stvar, ki je uradnim, zakonitim potom urejena, je nekako prisiljena, ljubezen do bližnjega pa biva v človeškem srcu. Ako bi bila človeška družba prešinjena te ljubezni do bližnjega, potem je gotovo, da bi vsak izvrševal to ljubezen. In to ljubezen do bližnjega katoliška vera zapoveduje, to ljubezen zapoveduje krščanstvo.

Se drug razlog pa je, ki nas vodi do tega, da moramo priznati krščanstvo kot vrhovno, kot volilno idejo v človeški družbi, ako hočemo biti srečni, ako hoče biti srečna človeška družba in osebno delavski stan: biti moramo katoličani ter priznati, da ima človek neumrjočo dušo, da človek ni žival, kakor trde materialisti, da je človek torej povzdignjen nad vse stvarstvo, da je krona vsega stvarstva, sličen lastnemu Stvarniku. Kje pa so načela, ki povzdignejo človeka tako visoko, kakor ravno resnica, da ima človek dušo, da je torej podoben svojemu Stvarniku.“

Kje pa je kak nauk, ki oznanja tako dostojanstvo človeka? Ali ga oznanja materialistični nauk? Materialisti nimajo tega nauka in nam mora biti krščanstvo več, kakor vsa druga naziranja, ker krščanstvo povzdigne človeka nad vse drugo stvarstvo. Zato se priklonimo krščanski organizaciji, razširjamo krščansko misel in podučujemo ljudstvo, da je edino krščanstvo tista sila, ki nam more dati srečo, ki nas pelje do srečnega cilja na tem in na onem svetu.

Predragi prijatelji! Da ima delavstvo v krščanstvu svojo zasloambo, vidimo lahko iz početka krščanstva. Kako so skrbeli prvi kristjani za reveže! Jaz bom navel samo par slučajev. Kako so že apostoli, ki so se učili od Izveličarja, pojmovali krščanstvo! Vzemimo sv. Jakoba, ki pravi: „Kaj pomaga človeku“, — revežu namreč, — „če pride k Tebi pa te prosí, da mu pomagaj, pa pravi, da je lačen ali žejen. Ti pa praviš: „Pojdi, pa se napij!“, „To ni nič!“ pravi

sv. Jakob. „S tem mu čisto nič ne pomagaj, ampak Tvoja sveta dolžnost je, da mu pomagaš, če mu moreš, da se bo najedel!“ In potem pravi: „Cujte bratje, ali ni Bog izvolil revežev, da postanejo dediči Njegovega kraljestva vsi oni, ki Njega ljubijo?“ Kaj pa se to pravi? Ne objublja nam posvetne sreče, marveč nas pelje preko praga večnosti v boljše domovino, namreč v kraljestvo nebeskega Stvarnika. Torej tudi to upanje nam daje krščanstvo in upajmo, da če bomo na tem svetu izpolnjevali poglavitno zapoved krščanstva: „Ljubi Boga čez vse in svojega bližnjega, kakor samega sebe!“ da bomo prišli preko praga večnosti v nebesko kraljestvo, kakor pravi sv. Jakob: „in posedli boste kraljestvo najmogočnega kralja!“ Naprej pravi sv. Jakob bogatinom: „Vaše zlato in srebro bo zarjavelo — — — — — v zadnjih dneh!“ in nasproti pravi: „Glej, do neba kriči pritriganje plačila delavcem, ki so želi po Vaših njivah!“ Ako nam krščanstvo samo tako tolmači ljubezen do bližnjega, ako nam apostoli sami tako tolmačijo ljubezen do bližnjega in ako so se že prvi kristjani postavili na stališče, da se delavcu, ki izvršuje telesno fizično delo, ne sme pritrigati njegova plačila, da se mu mora dati to, kar je njegovega, da more skrbeti za-se in za svoje, da ima tudi nekaj za slučaj starosti in onemoglosti, ako nam krščanstvo to zagotavlja, kaj misli tisti delavec ki se odtuja po brezvestnih agitatorjih od krščanske ideje? Jaz sem prepričan, da so krščanska načela taka, da se lahko prilagodijo vsem stanovom, ne samo revežem. Krščanska ljubezen daje revežu upanje, daje pa tudi bogatašem, da lahko delajo revežem. In ta ljubezen nam tudi zagotavlja pravičnost, kajti krščanska ljubezen brez pravičnosti se ne da vršiti.

Kdor ni pravičen, nima niti trohice krščanske ljubezni do bližnjega. Naj živi drugače, kakor hoče, toda, ako te ljubezen dejanski ne kaže, potem ne spada tja, kamor spadajo vsi tisti, ki pravijo:

„Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe!“

Torej vidite, krščanstvo daje ljudstvu vse, kar more v socialnem življenju zahtevati, poleg tega pa še upanje na boljše bodočnost in s tem tolažbo. Ako moram na tem svetu prestati bolesi in trpeti, pa pretrpim to udano in rečem: Naj bo volja Božja, pa imam vsaj upanje, da bom vsaj na onem svetu prišel v boljše razmere. Nasproti temu nimajo materialisti nobenega npa. Meni pa se zdi, da je tam boljše, kjer človek več zagradi, kakor tam, kjer vse, kar zgrabi, lahko v en žep vtakne. Tako se mi zdi je pri krščanstvu in pri materializmu.

Krščanstvo in katoliška cerkev nam ponujata vse ugodnosti, kar jih potrebujemo za vsakdanje življenje, obeta nam pa tudi v prihodnjem življenju po pozemski smrti srečo, med tem, ko materialisti ne pravijo družega, kakor, da se je vse razvilo iz pratvarine, da boče vse poginilo in da se potem, ko človek umrje, spremeni v nekaj drugega, ali pa da potem sploh preneha vse! Iz tega sledi, da je naša sveta dolžnost, da se v teh težkih časih, v katerih danes živimo, tesno oklenemo krščanskih načel, da krščanska načela trosimo povsod, kamor pridemo, in da mladino že v šolah in ravno v šolah seznanjamo s pravim krščansko-socialnim duhom. Le tedaj, ako se bo mladina navzela tega krščansko-socialnega duha, potem bomo dobili tudi resnih mož, kateri bodo nastopili nevstrašeno za krščanstvo in za krščansko-socialno misel. To bi morali storiti že v šolah. Toda, ker so danes razmere take, da se to ne more doseči, moramo gledati, da bomo mladini in osebno delavski mladini vzgajali v srcih krščansko idejo.

Po mestih je nevarnost velika, da otroci krščanskega delavca postanejo socialni demokratje, ali pa kaj drugega. Zato je pa po mestih osebno potreba uspešnega dela in torej je treba tudi veliko delavcev. Zato prosim, da vsak,

LISTEK.

Čudne sanje.

I.

Št. 2222 1906
22

C. k. okr. glavarstvo v Gorici sporoča:

C. kr. namestništvo v Trstu z dne 24. t. m. št. 22,222 je glede razdelitve

občinskih pašnikov sledeče odredilo:

Ker vlagajo posamezne občine prošnje za razdelitev pašnikov, koji bi se sadnim drevjem nasadili, se odredi sledeče:

Občinski pašniki vseh občin ob Trnovskem gozdu se morajo razdeliti. Svet, ki je višji od 600 metrov nad morjem ali, ki je preveč strm skalovit, se mora nasaditi v teku 5 let z gozdnim drevjem; ostali svet se razdeli na enake dele brez ozira na množino davka posameznih davkoplačevalcev.

V teku 5 let morajo deležniki te nove parcele nasaditi s sadnim drevjem. Da se vsakemu nespornostimljenju in prepiru izognejo v bodoče, morajo posamezniki te nove

parcele sè subim zidom (kamenja ne manjka. Opom. uredništva) ograditi in sicer mora dati vsak posameznik polovico sveta za zid; vsaka polovica pa znaša 40 cm. V teh nasadbah se ne sme druga žival pasti kakor ovca; kedar bo sadno drevje odraslo gobcu rogati živini bo smela tudi ista se tam-pasti.

Za olajšanje razdelitve da vlada zemljeremca in občine morajo 20% stroškov nositi.

Za boljši uspeh sadjereje da vlada potovalnega učitelja; njegova naloga bo, da poučuje saditi drevesca; da opozori na svet, ki ugaja sadnemu drevju. Da uči cepiti in kako ravnati da boljše uspevajo sadna drevesa.

Da se olajša pridobitev sadnega drevja, imajo c. kr. politični vrti nalog, oddajati sadna drevesca po nižnji ceni 4 vin. Reveži, ki položijo nekolekovan, toda podpisano od županstva spričevalo, vdobijo iste zastonj.

Nadzorstvo za izvršitev teh odredb imajo organi c. kr. političnega gozdarstva. Morebitne pritožbe se ima vložiti v teku enega meseca pri c. kr. okr. glavarstvu v Gorici.

Za namestnika
N. N.

Hura! Napočil je dan sreče za Slovence. Sami so uvideli, da sadjereja stane malo truda, a nosi dosti. Treba je le da se pričujo, kakor so se pričuli trtoreji. Živela vlada, koja uvideva da država le tedaj uspeva kedar je nje temelj, to je kmet, prosvitljen in napreden. Hvala ti nebeski Oče, da si dal letos izjemno dvakrat binškošne praznike in v prvih binškošnih poslal svetega duha na kmetovalce in v drugih na vlado. Viribus unitis vse pojde.

Tudi jaz, ki sočustvujem s prostim narodom — kojega sem sin, hočem prinesiti obol in ker imam poleg časa ne samo veselje ampak tudi skušnje, hočem koj prošnjo vložiti, da mi dovolijo podučevati in ker imam že sive lase bo menda moja beseda več izdala kakor ona kojega golobračca.

Naprej!

„Prosim, ste vi gospod Županov?“
„Od kar sem prišel na svet; želite videti mojo legitimacijo?“

„Ni potreba, blagovolite mi potrditi prejem.“

„Evo, tukaj.“

„Klanjam se.“
„Siuga pokorni.“

Pismo je službeno, od glavarstva; kaj hočejo? Dolžan nisem nič; anarhist nisem; tepel se nisem kar sem živ, kaj bi moglo biti? Eh, odpri!

Št. 2222 1906.

23

C. kr. okr. glavarstvo
v Gorici.

Ker imate veselje za sadjerejo in ker ste že dejanski dokazali spretnost, Vam po našem priporočilu dovoljuje c. kr. namestništvo v Trstu, da smete podučevati o sadjereji v Vipavski dolini in Vam se objublja vsako leto mala nagrada.

N. N.

Ali me ni še mrtvoud zadel? Toliko sreče v enem dnevu! Tega ne morejo moji živci prenesti. Halo! Še krono, kar sem mislil potrositi za prošnjo, so mi pritirali!

Bojim se za zdravje! Eh, kaj! Kedar boš bolan, ne boš zdrav. Sedaj hajd na delo!

V Št. Tomažu je avgusta meseca shod. to je jutri in koj jutri začnem.

(Konec pride.)

ko gre domu, skuša pridobiti poleg sebe še druge ljudi, ki bi poučevali po družini, po srodih, sploh povsod, kamor pridejo. Nobenega izgovora ni, da ne bi mogel tega vsak storiti. Torej vsi agitirajte, naj bi se to izvršilo in ako bomo vsi delali res premišljeno, res vztrajno, delali v zavesti, da se borimo za pravično in dobro stvar, potem bo zmaga gotovo tudi naša!

Politični pregled.

Državni zbor. — V tokovi seji poslanske zbornice so stavili tirolski poslanci najni predlog radi zgradbe vinogavske železnice od Malsa do Landeka. Železniški minister dr. Derschatta je povedal predlagateljem, da se omenjena železnica dogotovi že prihodnje leto. Minister za deželno brambo Schönhaich je odgovoril na interpelacijo posl. Hofferja v stvari nekega infanterista 4. pešpolka, ki ni dobil dopusta, ter rekel, da je Hofferjeva pritožba popolnoma neopravičena. Minister za notranje reči baron Bienerth je odgovoril na interpelacijo posl. Pitacco glede na protitalijanske izgrede, ki so se v zvezi z znanimi dogodki na Reki, dogodili početkom meseca septembra v Zadru, Šibeniku, Spljetu in Dubrovniku. Minister je branil in opravičeval postopanje vladnih organov, ki je bilo popolnoma korektno ter pripomnil, da je neobhodno potrebno, da se v Damaciji število orožnikov pomnoži. Na to je grof Sternberg predlagal otvoritev debate o odgovoru ministra Schönhaicha. Predlog je bil vsprejet. Med debato je pa prišlo do hudih spopadov med grofom Sternbergom, ki je zagovarjal vojsko in pa med socialnimi demokrati. Na to je zbornica nadaljevala razpravo o lekar-niškem zakonu. Minister za notranje stvari je pojasnil stališče vlade nasproti predlogi ter je zbornici priporočal, naj jo vsprejme. Koncem seje je posl. Ivčević izjavil, da so podrobnosti opisane v interpelaciji posl. Pitacco in tov. glede dogodkov na Reki povodom povrnitve Sokolov iz Zagreba neresnične in za hr-vatski narod obrekovalne, kar mora go-vornik v imenu vseh hrvatskih poslancev ter vse slovanske zveze zavrniti.

Prihodnja seja bode v torek.

Državnozbornski odseki. — Že-lezniški odsek je izvolil pododsek za po-svetovanje predlogov v severni železnici. Proračunski odsek je vsprejel predlogo o kongruji po sklepih pododseka.

Prihodnji državni proračun. — V četrtek in petek se bo vršil ministerski svet, ki določi proračun za l. 1907. Skupna potrebščina naraste za 20 mi-lionov kron, ki pa bodo z zvišanimi tekočimi dohodki popolnoma pokriti. S predloženim proračunom bo vlada na-znana, da ji novi izdatki, ki jo čakajo drugo leto, nalagajo dolžnost se pobilže pečati z vprašanjem, ako ne bi bili zato potrebni novi davki. V prvi vrsti bi bilo to: zvišanje davka na žganje, kar bi pa bilo odvisno od nagodbenih pogajanj med Avstrijo in Ogrsko.

Minister dr. Derschatta za orga-nizacijo uradnikov. — Železniški mi-nister se je izrazil odposlanstvu državnih uradnikov v Lvovu na sledeči način:

Cerkev sv. Antona v Kobaridu.

Veliko ptujcev prihaja vsako leto na dan sv. Antona Padovanskega v Ko-baridu ne samo zaradi obče znanega trga, ampak z namenom, da obiščejo na bližnjem holmcu cerkev sv. Antona, ter da se mu priporočajo v dušnih in telesnih potrebah.

O zidanju te cerkve je pokojni An-ton Šarf — obče „Malar“ — iz Koba-rida, kateri je umrl l. 1885. pripovedoval sledečo prigodbo:

Pred veliko leti je živel v Benedkah višji finančni uradnik, doma iz Drežnice in sicer iz hiše pri „Jakopiču“. Bil je zelo bogat in prostega stanu. On piše bratu na dom, ter ga vabi, naj pride k njemu v Benedke, pri ti priložnosti ga hoče bogato obdariti. Ker brat ni znal italijanskega jezika in poti v Benedke ni poznal, tako gre s pismom v Kobarid k krčmarju g. U., kateri je takrat stanoval v hiši sedajnega g. Aleksandra Miklavčič-a. On ponudi g. U. polovico denarjev, ako gre namesto njega v Benedke ter pri-nese od brata objavljeni dar. G. U. po-nudbo sprejme, odpotuje v Benedke ter vdobi menda 2 sodčka zlatega denarja. Nazaj grede je bil že blizu doma, ko ga pod „Kolovratom“ blizo Iderskega napa-

„Veseli me, da se organizirajo državni uradniki, ker je vladi dosti priložnejše, imeti posla z zastopniki socialnih sku-pin, kakor zaslišavati posamezne osebe“.

Naš cesar bolan. — Z Dunaja po-ročajo, da cesar tudi v nedeljo in v pondeljek klub lepemu vremenu, ni šel na sprehod na prosto, ker sprehoda ce-sarju, ki še vedno boleha na kataru v grlu zdravnik ni mogel priporočati. Cesar je nameraval iti v kak topel kraj na jug, a tudi to potovanje je za sedaj izključeno. Utemeljujejo to s tem, da se je zopet pričela politična sezija. Cesar ostane za sedaj v Schönbrunn in v prihodnjih dneh ne pride v dvorno pa-laco. Istotako izostanejo tekoči mesec tudi splošne avdijence. Odpovedana je tudi adeležba cesarjeva pri odkritju spo-menika polka Deutschmeister na Dunaju.

Odlikovanje. — Cesar je podelil vratoslavskemu, kardinalu K o p p u, red Sv. Štefana.

Ogrski honvedl dobe svojo arti-lerijo. — Ogrska vlada namerava za prihodnje leto zahtevati zvišano število vojaških novincev, da se že v prihodnji jeseni ustanovi honvedna artilerija. Čuje se, da se istočasno ustanovi na Ogrskem tudi tovarna za topove.

Mobiliziranje turškega solun-skega vojaškega zbora? — Iz Skoplja poročajo, da je sultan odredil mobilizir-anje tretjega vojaškega zbora (Solun). Gotovo je, da so dobile uprave železnic ukaz, naj se pripravijo za vojaške tran-sporte.

Grški metropolit umorjen. — Iz Monastirja se poroča, da je bil grški metropolit iz Kastorije v vasi Kamenca umorjen.

Dogodki na Ruskem. — Na Rus-kem gre še vedno vse navskriž, čeravno ne tako, kakor bi želeli zakleti sovražni listi ki piše o na dolgo in široko o neki zaroti, kateri bi bili prišli na sled na carskem dvorcu samem. Ta zarota bi imela namen umoriti vsocarsko družino. Omenjeni listi so pisali na dolgo o podrobnostih te zarote, ter imenovali neke osebe iz dvorskih krogov, ki so bili zapleteni v to zaroto. Zdaj pa pišejo prav isti listi, da so bile vse vesti o omenjeni zaroti popolnoma izmišljene.

„Zeit“ poroča iz Petrograda, da si je general Trepov sam končal življenje; ker mu je car nenadoma obrnil hrbet. Hotel je predložiti carju načrt za zbolj-sanje položaja, toda car ga niti sprejeti ni hotel. Tudi veliki knez Nikolajevič se je vedel zadnje čase zelo hladno proti njemu. Ko je videl, da je brez vzroka izgubil vpliv, vložil je prošnjo za odpust, a dobil je odgovor, da mora počakati, da mu izbere naslednika. Nato se je v obupu usmrtil.

V Londonu so došla poročila, ki trde, da so odkrili veliko zaroto v car-rjevi palači. Revolucionarji so najeli, v Petrovem dvorcu veliko palačnih urad-nikov, ki naj bi umorili vso carjevo rodbino, ko se povrne v Petrov dvorec. Med zarotniki sta dva lakaja in pa neki višji častnik, Trepova zaupnik.

Iz Petrograda se poroča, da se car vrne v Peterhof 28. ali 29. t. m. Uradno se dementujejo vesti, da se je zarota, ki je imela namen pri pogrebu generala Trepova izvršiti atentat na carja.

dejo tolovaji. V sili kliče sv. Antona na pomoč, ter obljubi, da hoče njemu na čast v Kobaridu cerkev zidati, ako bo rešen tolovajev. In res nastane naenkrat strašanski vihar, tako da tolovaji vsi pre-plašeni zbežijo. G. U. spolne obljubo in zida cerkev.

Ne ve se, koliko je resnica na tem, to pa smemo reči, da tedajni Kobarški prebivalci niso mogli z lastnim premo-ženjem zidati tako prostorne cerkve na skalnatem hribcu, kjer ni ne vode, ne lesa, ne peska za zidanje. Najdel se je gotovo kak poseben dobrotnik, kateri je cerkev zidal ali vsaj izdatno zidanje podpiral.

Presbiterij cerkve meri 8 metr. 80 cent. v dolgoti in 5 metr. 70 cent. v širokosti. Ladja je dolga 15 metr. 20 cent. in široka 7 metr. 63 cent. Presbiterij je v primerji z ladjo predolg, ali pogrešek se nekoliko zgubi, ker na sredi ladje ste prizidane dve kapeli, na vsaki strani ena, tako, da ima cerkev podobo križa. Kjer ste kapeli ladij prizidane, meri cer-kev v širokosti 13 metr. 30 cent. Na oboku presbiterja so lepe štukature v beneškem slogu, cerkev je obokana. Od 80—90 cent. debeli cerkveni zid nosi obok narjen iz lahkega. V cerkvi se na-hajajo peteri kamniti oltarji.

Dopisi.

Iz Cerkna. — Tako nas je tedaj zapustil naš gospod dekan, Ivan Nep. Murovec, da je zasedel novo mesto župnika-dekana v Črničah. Njegova želja se je izpolnila, ali ne naša. To posebno sedaj čutimo, ko smo brez duhovnega vodnika, modrega svetovalca v vseh za-devah. Toda moramo se s to mislijo sprizniti. Dovoljeno bodi, da v Vašem cenjenem listu izrečemo par besed v slovo odislemu, ker nam ni bilo mogoče zadnji hip pred ločitvijo ustno izraziti svojih čustev vdanosti in hvaležnosti do njega. Ko se je poslavljaj od Cerklja-nov, je povdarjal, da noče izreči sodbe, koliko dobrega je storil v svojem boja polnem trinajstletnem delovanju v Cer-knem ter prepustil sodbo božjemu sod-niku. Tako naj bodo te vrstice zapisane ne toliko za namenom, hvaliti ga, ko pač dela najboljše pričajo o možu, kakor pa iz tega vzroka, ker si štejemo to v dolžnost, da ga bodo znali ceniti tudi njegovi prihodni župljani.

Ako pregledamo to trinajstletno dobo, zapazimo, da si je gospod d e k a n izbral geslo: Vse v višjo čast božjo. To je v dejanju storil. Cerkev je dobil v slabem stanu. Vse je dal preurediti; po pravici mu je sedaj ob slovesu težko prihajalo, zapustiti krasno farno cerkev, kateri je dal popolnoma novo obličje; ta lepi žagrad, tlak, krasne spovednice nebroj krasnih cerkvenih oblek so prič-a, da je mož v prvi vrsti skrbel za čast božjo. Sedaj ob ločitvi so mu lahko prišle na misel besede: Glej, vse sem naredil novo, in sedaj moram vse za-pustiti. Da je župnišče tudi na marsičem pridobilo, odkar je bil on naš župnik, ni treba govoriti.

Kaj pa naj rečem o lepem slogu podružnic Zakrižem in v Labinjah, ktere prekašajo marsiktero farno cerkev.

Njegovo javno delovanje je bilo mnogostransko, vse je podpiral, bil so-trudnik pri mlekarici, posojilnici in čitalnici. Spoštovati ga je moral vsak, prijatelj ali sovražnik, kterih mu ni manjkalo ker bil je proti vsakemu pra-vičen. Ni se od daleč pustil voditi stra-stem, bil je moder, previden mož.

Čestitamo Črničam, da imajo sedaj tega moža v svoji sredi, ki vam bo moder svetovalec in vodnik, usmiljen oče za uboge in potrebne. Zatorej ga spoštujte, cenite njegove lastnosti, poslušajte njegove nasvete. Njega pa Bog ohrani!

Iz Črnič. — Pretekli četrtek dobili smo novega g. dekana preč. gosp. Ivana Murovca. Sprejem je bil jako lep. V zvoniku so vihrale zastave, topiči so gremeli, pri slavaloku pa se je zbrala ve-lika množica ljudi. Takoj ko se je usta-vil voz, na katerem se je pripeljal gosp. dekan, zapeli so pevci nalašč za to pri-liko zloženo skladbo. Pozdravil je gosp. dekana z izbranimi besedami naš g. župan ter mu predstavil starešinstvo, ki se je v polnem številu vdeležilo vsprejema. Majhna deklica-učenka podala je gosp. dekantu krasen šopek. Zatem je bil v cerkvi slovesen blagoslov. Prostorna cer-kev je bila natlačeno polna.

Pisatelj teh vrstic meni, da je bila na holmcu že popred druga manjša cer-kev. Presbiterij so podrli in ladijo pora-bili za sedanji presbiterij. Zaradi tega je nastala neka disharmonija (nenavadno razmerje) v zidanju.

Vprašanje nastane, kedaj so cerkev zidali — oziroma razširjali?

Zgoraj imenovani A. Šarf pripove-duje: Eden mojih prednikov je prišel iz Škofje Loke, se tukaj naselil in sezidal hišo, kjer zdaj stanujemo.

V Škofji Loki se res še dandanes nahaja priimek Šarf. — Bil je slikar in zato se pravi pri naši hiši pri „Malarju“. On je slikal novose, zidano cerkev sv. Antona. Jaz sem sedmi naslednik, sedmi gospodar v tej hiši. Cerkevne matice iz-kazujejo 6 gospodarjev in sicer: Luka, tri Antone, kateri so zaporedoma sledili, za tem pride Janez in zgoraj imenovani Anton. O l. Luka se bere v mrtvaških ma-ticah: Die 28. Aprilis 1744 Lucas Sharf de Caporetto aetatis annorum 70 circiter ab dormivit in Domino, et sepultus est in monumento Fraternitatis St. Crucis in Ecclesia B. M. V. Caporetto. To je: Dne 28. aprila 1744 je Luka Šarf iz Kobarida v približni starosti 70 let zaspal v Go-spodu in je bil pokopan v grobu bratov-sčine sv. Križa v cerkvi Dev. Marije v

Kronberg, 27. sept. — Včeraj t. j. v sredo imeli smo tukaj pogreb, kakor-šnega naša občina ne pomni. Pokopali smo občešpoštovanega sina g. načelnika — g. Jožefa Komel. Imel je komaj 33 let; bil je torej v najlepši moški dobi. Prevzel je ravno gospodarstvo, ker so stariši vedno slabotni — a zdaj ga je Bog vzel. V 16 urah bil je živ in mrtev. Vnela se mu je trebušna mrena — pre-jedel ga je „madron“ in zdravnik, ki so ga brž poklicali, mu ni vedel pomoči. Njegovo življenje je bilo neomadeževano. Kdor ga je poznal, ga je moral vzljubiti. Bil je predober za današnji svet — zato ga je Bog hotel imeti. — A uboga dra-žina! Ranjki je bil edina delavska moč pri precej obširnem posestvu. Sedaj je hiša brez gospodarja, slabotni stariši, soproga in sploh cela družina brez opore. Zapustil je blagi ranjki dvoje otrok. Mlajši šteje komaj mesec dni.

Globoko užaljeni in najobčutnejše udarjeni družini naše najglobokejše sožalje. Kronberžan.

Iz Dornberga se nam piše, da prične tam trgateg 1. oktobra. Trgateg bo letos skoraj prav dobra. Leto je bilo mirno, brez vsakih vremenskih nezdod. Solnce je meseca avgusta in septembra prav krepko pripekalo, vsled tega je grozdje popolnoma dozorelo in je ru-meno kakor vosek; mošt bo torej iz-vrsten. Gospodje vnotržci in krčmarji le na noge in na Vipavsko!

Pot k nam vam je zdaj prav ugodna, ker nova Bohinjska železnica in pa naš počasni Vipavski „Lukamatija“ prero-mata dolino do 30 krat na dan, toraj vam je vsako uro možno k nam priti in se preskrbeti z dobrim Vipavcem. Črne bodo zmerne — po kakovosti blaga. Vinogradnik.

Novice.

Prevzvišen knez in nad-škof dr. Frančišek Borgla se je vrnil včeraj iz Brd, kjer je opravljal kanonično vizitacijo in delil zakra-ment sv. birme. Po vseh občinah so sprejemali Prevzvišenega z veliko slovesnostjo in navdušenostjo, kakor je vajeno dobro slovensko ljudstvo in kakor tiče prevzornemu vladiki in skrbnemu nadpastirju: Bog nam ga živi in hrani mnogo let!

V Kozani, kjer je bilo ljudstvo na prvotno določeni dan zadržano, se bo delila sv. birma prih. soboto, dne 29. t. m.

Za „Alojzijevišče“: Preč. g. Fr. Tomsig 29 K; preč. g. Alf. Blažko 5 K. Bog stotero povrni!

Za „Slovensko sirotišče“: N. N. 2 K, Nekdo 1 K, Frančišek Štanta 20 v. Bog plati!

Avstrijski poslanik v Carigradu vpokojen. — Naš cesar je uslišal prošnjo avstrijskega poslanika v Carigradu barona Calice za vpokojenje. Ob ti priliki je bil baron Calice povzdignjen v grofovski stan.

Imenovanje. — Suplent na c. kr. gimnaziji v Kopru g. Josip Delpiero

Kobaridu. Ako je bil Luka iz Kobarida in je umrl v približni starosti 70 let, tako je bil rojen okoli l. 1674. Takrat je nje-gov oče, prvi izmed sedmih gospodarjev že v Kobaridu stanoval, in mogoče takrat ali nekoliko pozneje novo cerkev sv. Antona slikal. Po takem je bila cerkev zidana v drugi polovici 17tega stoletja.

Imena imenovanega slikarja v maticah ni najti. Dne 10. januarja l. 1683 je namreč v Kobaridu pogorela farna cer-kev in 30 hš. Takrat so najbrže tudi po-goreli razni oddelki cerkvenih matic, kateri manjkajo.

Na starih cerkvenih vratih je bila vrezana letna številka 1721 in nekteri menijo, da so takrat cerkev sezidali. To pa najbrže ni res, ako imamo ozir na zgoraj navedeno preiskavo.

Kot prve vrata v sedanje svetišče so mogoče služile še stare duri iz prej-šnega poslopja, ako je bila sedanja cer-kev razširjena. Da bi znalo biti to res kažejo tudi slike v presbiteriju, ktere so viditi starejše, kakor one v ladi. Spisal sem navedeno legendo, da spomin na zidanje cerkve v ljudstvu še za prihodnje rode nepozaben ostane.

je imenovan za glavnega učitelja na tuk. ženskem učiteljsku.

Monsignor Domnik Alpi. profesor bogoslovja v Gorici, je vstopil te dni v tovarštvo Jezusove družbe odpovedavši se svoji službi. Odšel je v samostan v Saresino na Italijanskem. Deloval je na Goriškem okoli 40 let in bil vedno goreč in vzgleden duhovnik. Mnogo let je bil tudi urednik lista „L'Eco del Littorale“. Veljal je za voditelja v italijanski katoliški stranki na Goriškem, in je bil ustanovitelj mnogim italijanskim zavodom in društvom v mestu. Vest o njegovem nenadnem koraku je napravila globok vtis v katoliški stranki.

Zrelostni izpiti. — Te dni so napravili na tuk. gimnaziji zrelostne izpite in sicer: Ferdinand Prinčič, Artur Pinat, Josip Pavšič, Danijel Komavli, Angelj Januš in Anton Petelin.

Novi notar. — V Tolmin pride za notarja notarski kandidat g. Feliks pl. Fabris.

Za loterijo v prid „Šolskemu Domu“ je podaril g. B. Poniž, c. kr. vadn. učitelj v pok. 10 K. Hvala mu! Nadejamo se, da se to podjetje, ki je pred leti že dvakrat tako povoljno vspelo, tudi letos dobro sponese, ter da bodo cenjene gospe in gospodične zopet rade priskočile s kakimi proizvodi njih spretnih rok, ali z drugimi smotru primernimi predmeti, ki morejo privabiti kupovalce srečk. Tudi rodoljubne gospe, zlasti trgovce prosimo blagohotne podpore, ter jih opozarjamo vnovič na svoječasnno razpisana vabila in prošnje! Ženski oddelek društva „Šolski dom“.

Tomaževa žindra. — „Goriška zveza“ v Gorici, ulica Vetturini št. 9, vabi one člane „Centralne posojilnice“ in drugih zadrug po deželi, kiso pridruženje pri „Goriški zvezi“, katere se niso še naročili na Tomažovo žindro, da to čim prej store, ker dospe blago v kratkem.

Vsa potrebna pojasnila dajo posamezne pridružene zadrug ali pa „Goriška zveza“.

Razpis najboljših službe. — Piše se nam in drage volje objavljamo: „Vse poštene slovenske trgovine izhajajo v Gorici izvrstno. Izvrstno bi izhajalo tudi par poštenih mesnic. Pozivljamo slovenske mesarje, naj odprejo v Gorici par poštenih prodajalnic. Dobički bodo velikanski. V sedanjih razmerah bi bila ta — kolikor nam znano — najboljša služba v Gorici. Vredno je, da se potegnejo za njo naši najboljši trgovci. Rok za proglasitev: Brž ko mogoče, ker je vsak zamujeni dan v škodo!“

Goriški Slovenci.

Izjava. — Podpisani izjavljamo na dopis „Soča“ št. 75, z dne 19. septembra, naslovljen: „Kako se sovražijo med seboj, sledeče: „Ni res, da bi ga bila na poti v vlak zapotoški gospod in podružnik iz Kanala pregovarjala, naj nikar ne hodi v Marijino Celje, ampak naj gre v Ročinj maševat ter se potem vrne v Gorico. Tudi ni res, da sta mu ponujala vsak po 6 kron.“ Res pa je, da sta oba gospoda izrazila svoje zadovoljstvo, da gre podpisani pomagat za Marijin praznik v Marijino Celje. Toliko v pojasnilo — resnici na ljubo.

P. Vilibald Rupar, kapucin.

Fridolini že spet na delu. — Predzadnja „Soča“ je spet poročala o nekem škandalčku. To pot so bili gospodje bolj previdni. Ko smo jih zadnjic vdarii po nesramnih ustih, ko so lagali o jezuita Piemonte, svetovali smo jim naj take škandalčke prinašajo rajši iz daljnih neznanh krajev, od koder ni mogoče izvedeti resnice. Obogali so nas! Zljaj poročajo o veselih nuna h v Gronu, da so hodile plesat v bližnjo vilo z mladimi gospodi in nunci. Kje je Gron, ni povedano. Mi smo vprašali že razne osebe, kje je Gron, pa nismo izvedeli. Fridolini okoli „Soče“ bi nam zelo vstregli, ko bi nam hoteli to povedati. Ko izvemo, hočemo natančno poročati. Prepričani smo, da so Fridolini že spet lagali.

Popravek. — Včerajšnja „Soča“ zahteva, da javna oblast romanje na Sv. Goro prepove, ker je smrad ki baje prihaja od tamka se naha sjočih stranišč, zdravju romarjev škodljiv. — Pomotoma pa je „Soča“ pozabila povedati, da bi bilo zelo potrebno in koristno, da bi javna oblast zaprla uredništvo „Soče“, v kojemu se zbira toliko svinjarij, da se potem razširja po gubonosnem smradu po celi deželi.

Vojaško veteransko društvo za Goriško in Gradišćansko nam je poslalo nek popravek, ki je deloma resničen. Kar je resničnega radi objavimo. Veselijo nas v povpravku zlasti te-le besede: „Resnica je, da je imelo naše društvo pred petnajstimi leti v Rihenbergu 32 članov, a ti so vsi izstopili, ker jim predsedništvo ni dovolilo plesa, radi česar je bil tudi predsednik v odborovi seji ostro napaden. V obče je pa tudi znano, da društveno predstojništvo zabranjuje svojim članom plesne zabave po mogočnosti, tako, da se trdi, isto dela le v smislu duhovščine“.

Te besede nas — kakor rečeno — prav veselijo. Hvalimo požrtvovalno prizadevanje vse časti in hvale vrednega g. predsednika želeč, naj bi vodil vselej po tej poti društvo. Na ta način si bo društvo pridobilo ugled pri razumnih, ki mu ga izpodkopujejo pogubni plesi. Nič ne de, če odpadejo plesalci! Tudi ni društvu v nobeno nečast, ampak le v čast, ako ljudje trdijo, isto dela v smislu duhovščine!

„Pevsko in glasbeno društvo v Gorici“. — Pišejo nam: Pevsko-glasbeno društvo je razposlalo po celi deželi našim somišljenikom okrožnico, v kateri prosijo gg. pevci podpore. Celo poletje so prepevali, zdaj ko je zima pred vrati, pa beračijo. — Mi nismo nasprotni pevskemu in glasbenemu društvu, a smo odločno nasprotni dr. Tami, ki mu je predsednik in pa politični smeri, ki jo ima to društvo. Dr. Tama se ni niti podpisal na okrožnico iz samega strahu. In vendar je ta podpis potreben, ker to pojasni vse politično strancarstvo, ki je vganja to društvo. V okrožnici pravijo sicer: „Pevsko in glasbeno“ je šolski zavod, izven organizacije „političnih strank“. Pa to je le pesek v oči. V „Soči“ z dne 25. februarja 1902 št. 24 beremo: „Pevsko in glasbeno društvo“ je slikeleč trn v klerikalnih petah.“ V isti številki piše „Soča“, da bo podpiral „Narodni sklad“ tudi „Pevsko in glasbeno društvo“ in mogočni pisec dostavlja: „Klerikalcev niti ne vabimo, naj pristopijo k „Narodnemu skladu“ in ako bi se oglasil kateri njihov innak, ga niti ne sprejmemo.“ V št. 30 leta 1902 pa piše „Soča“ še bolj mogočno: „Mi naprednjaki imamo svoje glave in svoje žepe, delali in žrtvovali bomo, kakor se bo zljubilo nam. Od klerikalcev ne vprašamo ne dušne in ne gmotne pomoči.“ V št. 59 l. 1901 piše „Soča“, da „Pevsko in glasbeno društvo“ „ne pleše poklerikalnem taktu“. V št. 48 l. 1901 piše „Soča“: „Pevsko in glasbeno društvo je dobilo stanovanje. Moški zbor se pridno vadi po trikrat na teden; prihaja redno okoli 30 pevcev. Svoj krasen vseh v kratkem času so pokazali v velikem salonu „pri Jelenu“, kjer so priredili iz Trsta se vrnivšemu g. Gabrščeku pevski večer. (G. Gabršček je takrat prišel od obravnave kot obsojenec.) Dalje je na občnem zboru dne 28. okt. 1902 „hotel dr. Tama kot politik oddati svoje predsedništvo komu drugemu, ali ker je občni zbor želel soglasno, da naj ostane on predsednik, je ostal ter bil soglasno izvoljen“. Tako pripoveduje „Soča“ z dne 5. nov. 1902. S tem je jasno dokazano, da je „Pevsko in glasbeno društvo“ politično strankarsko društvo.

V okrožnici „Pevskega in glasbenega društva“ beremo: „Dohodki ne krijejo več stroškov in znaša primanjklaj 1500 K, da stoji društvo pred eventualiteto, da nastopa svoje zadnje leto, ako ne najde več zanimanja in podpore“. Dalje pravi, da je „Goriška ljudska posojilnica“ prispievala do leta 1904/05 le po 600 K in da so l. 1905/06 znašali vsi prostovoljni prispevki le borih 275 kron. To javkanje se nam zdi jako čudno! „Pevsko in glasbeno društvo“ je dobilo — ako se prav spominjamo — od „Goriške ljudske posojilnice“ parkrat po 1000 K. Kje je ta denar? Prispevki, s katerimi se baha tako očito „Soča“, so morali tudi brez drojbe znašati več ko borih 275 K.

Opozarjamo, da je že mnogo, šibkih dijakov v šoli palo in zgubilo leto, ker so za učenje potrebni čas zapeli in zagodli v „Pevskemu in glasbenemu društvu“.

Bogatejši narodi, Italijani, Nemci, Čhi, zbirajo svoje moči vstanavljajoč šole in otroške vrte, pri nas pa se cepijo naše že itak skromne denarne moči. S

tem se slabi naš odpor proti italijanskemu in nemškemu navalu. V Gorici so se nekateri otroški vrtili neobhodno potrebni. Te moramo vstanoviti, ako hočemo vstaviti poitalijančevanje slovenskih otrok. „Legovci“ snujejo v bližini nove postaje na Blandi otroški vrt! V Gorici nujno potrebujemo tudi sirotišča. Skrbimo najprej za to, kar je neobhodno potrebno in potem šele za druge reči. Može, ki so okoli „Pevskega in glasbenega društva“ so se celo tako spozabili, da so v „Soči“ l. 1903 hujskali premožnejše stariše učencev „Šolskega Doma“, naj bi več ne dajali mesečnih prispevkov. Odbor „Pevskega in glasbenega društva“ pa je določil za l. 1904 tako-le: „Mesečni prispevek gojencev „Pevskega in glasbenega društva“ znaša 2 K za vsakega gojenca in vsako stroko (gosli, glasovir, petje), poleg tega imajo stariši pristopiti kot člani društva z 1 K na mesec“.

S tem končamo za danes! Mi nismo nasprotni društvu kot takemu, a nasprotni smo njega politični strankarski smeri.

Prodaja fig, prepovedana v Gorici. — Oj srede naprej se ne smejo v Gorici več prodajati sveže fige. Mestna oblast jih je baje zaradi tega prepovedala, ker se jih je županov sin preveč najedel in so mu škodovale. Vsaj tako se pogovarjajo ženske okoli vodnjakov.

Oseba je izgubila 9. t. m., na cesti od Pevme do Gorice srebrno kolajno z napisom, državno darilo za konjerejo.

Kedor bi jo bil našel je inaprosen prinesiti jo v „Narodno Tiskarno“ kjer dobi primerno nagrado.

V prvi gimnazijski razred v Gorici se je vpisalo letos 142 učencev, približno polovica Slovencev, polovica Italijanov in drugih. Prvi razred ima tri oddelke.

Obrtna knjižnica v Gorici. — Zavod za pospeševanje male obrti si je omislil obrtno knjižnico, katera se otvori začetkom oktobra letos.

Nespodobno je kar uganja po mestu neki skoraj vedno pijani postopač ki sliši — če se ne motimo — na ime Jevšek. Tako je ponavljal svoje barke tudi v nedeljo pop. okoli 5¹/₂ po celi Placuti in po celi Semeniški ulici, ne da bi ga kdo izmed stražnikov motil, na vse grlo upijoč: „Viva Gorizia italiana, viva il nostro parrocho di S. Vito! Povero s. Giuseppe fra quei colori sporchi! Viva la republica bassa!“ Vprašamo, ali ni nič prostora v ječi za take suroveže?

V Drežnici je priredila tamkajšnja Marijina družba v nedeljo, 23. t. m. svojo prvo veselico na prostem in pod milim nebom, pri svitu nebesnih in umetnih lučij. Slišali smo lep pozdravni nagovor veleč. gosp. kurata, izborno petje mešanega zbora in — kar je bilo nekaj posebnega — spevoigro „Sv. Pavel“, ki se pa ni mogla cela doigrati, kajti mlo nebo je začelo postajati nemilo in nebesne luči, spremenjene v svitile deževne kaplje, so začele gstopadati na glave gledalcev in igralcev. Treba je bilo zaključiti veselico s primerno pesmijo, kateri je še sledil z odra nagovor gosp. visokošolca Ivana Preglja. Bilo je vse naučeno, zato res škoda, da nas je prezgudaj dež razgnal. Naj bi se ta veselica priredila še v drugo in tretje.

Z nove železnice. — Za električni promet nove železnice od Celovca do Gorice se nameravajo izkoristiti vodne moči in sicer pred vsem one Save in Radovne. Predpriprave se baje že vrše in bo naprava stala okoli 15 milijonov kron. To bi bilo velikega pomena za železniški promet, ker bi ta moč gnala na dan po 60 vlakov med Celovcem in Trstom.

Dinamitne patrone so našli na državni progi Divača-Pulj na skromi blizu Rakitovca dan pred vožnjo Nj. Vis. prestolonaslednika. Govori se, da imajo ptičke v rokah in da so to gospodje iz Italije.

„Novi List“ in „Edinost“ prideta dne 8. oktobra pred tržaške porotnike. Gospod Makso Cotič toži zavoljo razžaljenja časti potom tiskopisa, namreč odgovornega urednika „Novega Lsta“ g. Antona Švara in lastnika tiskarne Dolenc g. Frana Poliča.

Demonstracija proti Avstriji. Letaki laške mladine so pozivali večerj prebivalstvo v Rimu naj nastopi proti „hrvatskemu barbarizmu“. Zvečer je bila nato v Rimu velika demonstracija. Množica je korakala pred avstroogrski konzulat in klicala: „Doli z Avstrijo, doli z Hrvati Erviva laški Trident in Trst!“ Demonstranti

so bili razpodeni, a so se kmalu zopet zbrali in nadaljevali z demonstracijami.

Za rezerviste domobrance. — Ministerstvo za deželno brambo je razposlalo na podrejene vojaške oblasti okrožnico v kateri je rečeno, da si zamorejo domobranski rezervisti izbrati dobo vojaških vaj, ako naznanijo to že meseca januarja dotičnemu poveljništvu. L. 1907 se bodo vršile vojaške vaje in sicer 15. marca, 15. aprila, 15. junija, 15. julija. Glavne vojaške vaje pa bodo okoli srede meseca avgusta.

Nov Lloydov parnik. — V Lloydovem arzenalu v Trstu so zgradili parnik „Vorwärts“, ki je 142 metrov dolg, 16,2 metra širok in 11,6 metrov visok. Parnik je poleg „Avstrije“ največji „Lloydov“ parnik in šteje med največje avstro-ogrske ladje trgovske mornarice.

Dr. Ivan Krstič umrl. — V petek je umrl v blaznici na Raki dr. Ivan Krstič, ki je bil nekdanj Hrvat, pozneje pa velik italijanski agitator in izdajatelj zloglasne: „Prave naše sloge“. Krstič se je zmešala pamet, tako, da so ga 2. maja t. l. morali zapreti v reško blaznico. V petek je smrt storila konec njegovemu življenju in trpljenju.

Potres na Siciliji. — Potresi v Rasanu in Termini še trajajo. Poškodovanih je mnogo hiš. Narod beži v Palermo ali na polje.

Dež mravelj. — Prošli teden se je pokazal med angleškim mestom Sandvičem nad 2 kilometra dolg črn oblak, ki je sestajal iz samih krilatih mravelj. Te so padle na zemljo in pokrile na 7 cm debelo mesto in okolico.

Šestkratni umor. — V srbski vasi Gostonoče je neki Nikolič, ki je bil pred enim letom izpuščen iz zapora, unoril svojega brata, njegovo ženo, bratovega sina, svojega delodajalca in dve njegovi hčeri. Posamezne je izvabil v gozd in jih tam a sekuro pobil. Nato je sebe težko ranil.

Predor skozi Montblank. — Francoski inženir Monod je dobil od italijanske vlade koncesijo, da prevrta železniški predor skozi Montblank ter se na ta način zveže Francija po direktni železnici z Italijo. Predor bi bil 10 km dolg ter bi veljal 80 milijonov frankov. Vrtali bi ga šest let. Sedaj se pogaja s francosko vlado.

Na prodaj so sledeče knjige: 1. Rimski katolik — vsi letniki v usnje vezani — za 25 K; 2. Dom in Svet — 8 letnikov v usnje vezanih — po 4 K; Dom in Svet — vsi drugi letniki nevezani — po 3 K; 3. Divi Thomae — Summa Theologica — 6 vezanih zvezkov za 10 K; 4. Linzer Quartalschrift — letniki 1887—1898 à 2 K; 5. Dr. Glaser: Zgodovina slov. slovstva 6 zvezkov — za 6 K; 6. Dr. Štrekelj: Slov. narodne pesni — 8 snopčev za 4 K; 7. Hrvatske nar. pjesme — 1 zvezek 1896 — 1 K; 8. Djela V. Št. Karadžića — knjiga I. 1887, krasno vezana za 3 K; 9. Zvon 1880 — vezan — 2 K; 10. Dašenlovje — Fr. Lampe — 1890, vezano 2 K; 11. Jur.-pol. Terminologie für die slav. Sprachen — vezano za 5 K; 12. Dela Stanka Vraza — I dio 1863 za 1 K; 13. Russkaja Hrestomatija — 2 vezana zvezka 2 K; 14. Govorite li Vi po ruski? — vezano za 1 K. — Kje se dobe te knjige, pove upravnistvo „Pr L.“

Lekarna
Cristofolotti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice
s znakom sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da sšine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Loterijske številke.

22. septembra.

Dunaj 67 80 40 45 56
 Gradec 44 34 31 66 71

Rojaki!
 kupujte narodni kolek
 „Šolskega Doma“.

Delavnica cerkvenih posod
 in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,
 Magistratna ulica števil. 8.

Priporoča preč. duhovščin svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franke.

Kuhinjska šola!

Podpisana uljudno naznanja slav. občinstvu, osobito pa onim gospodičnam učenkam, ki se želijo izobraziti v kuhanju in v skrbnem gospodinjstvu, kakor tudi cenj. gg. gostom, da se kuhinjska šola otvori spet dne 1. okt. t. l. Učenke naj se oglasijo do 25. septembra pri podpisani. Da je ta šola velekorišna posebno mladim gospodičnam, to je že marsikatera bivša učenka priznala.

Za obilen obisk se toplo priporoča

Marija Grebenc,

voditeljica „Kuh. šole“
 Gorica, ulica Vetturini 9.

Anton Kustrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mlinsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlinca iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Odlikovana pekarija in sladničarna
Kar. Draščik
 v Gorici na Kornu (v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pince itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

VIKTOR TOFFOLI

velika zaloga oljkega olja iz najug dnejih krajev.

Gorica, via Teatro št. 20 Gorica, via Seminario št. 10

Olje za luč 32 kr. lit.	Olje corfu 56 kr. lit.
.. fineje 40	.. bari 60 .. ..
.. bolje 44	.. lucca 70 .. ..
.. dalmat. 48	.. nizza 80 .. ..
.. istrsko 56	.. najfineje 1 gl. ..

Priporočam čč. duhovščini in cerkvenim oskrbništvom.

Edina zaloga oljkega olja v Gorici.

And. Fajt,

pek izvedence Gorica
 tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša).

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, kakor za nove maše in godove, kolace na birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po zmerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice ita.

Peter Skerbic,

Gorica, Riva Corno h. št. 13

(nasproti zaloge vina gg. bratov Bolaffio)

Priporoča svojo zalogo edino le marčnega piva iz prve domače pivovarne g. **Auerjevih** dedičev v Ljubljani v sodih in pastariziranega v steklenicah.

Priporočilo.

Vsakdo, kdor želi imeti dobro in zanesljivo uro, naj se obrne do

J. Šuligoja

urarja c. kr. drž. železnice v Gorici, v Gosposki ulici hiš. št. 25.

Ob enem priporoča najnovjše in trpežne šivalne stroje.

Štev. 2884

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil III. in IV. četrtleta 1904, t. j. mesecev julija, avgusta, septembra, oktobra, novembra in decembra istega leta

začne

v ponedeljek, 15. oktobra 1906

ter se bo nadaljevala naslednje delavnike in sicer četrte, sobote in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1 popoldne.

Ravnateljstvo zastavljalnice.

V Gorici, 15. septembra 1906,

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker **GODINA**, katerega pripravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madona della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Igea“ v ulici Fornelo št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako se dopošlje naprej 7 K, kakor se stekleničice dopošljejo franke in so v tem znesku zapopadani vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.